

KURYER LITEWSKI

Za dozwoleniem Najwyższego Rządu Najjaśniejszego
 CESARZA Imperatora Caley Rosyi.

Z WILNA 29. SIERPNIA ROKU 1798. WE ŚRZODĘ

z Petersburga 6. Sierpnia.

Jego Imperatorskiey Mości Fligel Adjutant Iwaszkin naznaczony Brigad Maiorem. Nizowskiego muszkietyerow regimentu Podpółkownik Chitrowo otrzymał rap-
gę Półkownika.

Tayny Konsiliarz Nepluiew donosi następującym osobom, które proźby swoje podały Jego Imperatorskiey Mści. Pińskiego Powiatu obywatelowi: bywшему Kommissarzowi Ciwilno woyskowemu Protasowickiemu, proszącemu o zwrócenie 150. rubli należnych z Starostwa które trzymał, na skarb zabranego; iako też o possessyą tegoż starostwa do terminu kontraktem naznaczonego, odpowiedziano: ięśli ma jakie prawe, postąpić powinien według porządku przepisanego.

Podolskiej Gubernii Olhopolskiego Powiatu bywшему Polskiej służby Porucznikowi Miłobeńskiemu, proszącemu o przyjęcie onego z Synem w Azowski Regiment muszkieterów, odpowiedziano że miejsca nie ma.

Białoruskiemu Szlachcicowi Bohdanowiczowi skarżącemu się na zabranie majątku nieruchomego przez bywszego Mohilewskiej Skarbowey izby Konsiliarza Czerniawieja, chociaż tegoż majątku sukcesyja na siostrę jego spadała, odpowiedziano, aby się udał do przyzwoitego sądu.

General Lieutenantowi Puławskiemu
proszącemu o Naywyższy rozkaz na uczy-
nienie inkwizycyi względem pretensyi ie-
go za prowiant dostarczony woysku, gdy
się znajdowało w Moldawii.

Sewerynowi Kaszkowskiemu proszącemu o dożywotnią lub kilkoletnią dzierżawę wsi leżącej w Podolskiej Gubernii nazwiskiem Przewrócyi.

tmist Plenipotentowi Xcia Ogińskiego, Ro-
sząc rzówi Mereckiemu Mancewiczowi, pro-
wa emu o Naywyższy rozkaz, ażeby spra-
dził pomienionego Xcia z Nadwornym Kon-
rzem Szypniewskim o successyny ma-

iatek w 3. Departamencie Senatu Osądzona, znowu przezyrana była.

z Londynu 7. Sierpnia z Gazety Berlińskiej

Lord Macartney Wielkorządca w Przygórku dobrej nadziei, przesłał niedawno rządowi naszemu wiadomość, iż Officerowie Francuzcy na Wyspach Isle de France i Bourbon kommanderuiacy, zakupują bez względu na cenę, w całej Indyi i po wszystkich morzach wschodnich, iakie tylko znaleźć mogą okręta. Co iesli tak iest w rzeczy samej, nie ma wątpliwosci, że wyprawa Toulouńskiey Floty będzie wymierzona ku zniszczeniu osad naszych.

Gdy ostatni goniec z Madras wyjeżdżał, oczekiwano jeszcze przybycia, Lorda Mornington, któremu Król Jmsć powierzyć raczył Wielkorządy dzierżaw Indyjskich. Przytomność jego tym jest potrzebniejszą, iż Semań Szach panujący w Prowincjach Wschodnich Królestwa Perskiego, uspokoiwszy kłótnie domowe w Candahar na czele ogromnej armii powtórnie wtargnął do Indostanu.

Marattowie, którzy onego część zna-
czą dawno sobie przywłaszczyli, po zbu-
rzeniu Państw Wielkiego Mogola, nie ma-
jąc sił dostatecznych na odparcie najeźdni-
ka, wzywają Anglików na ratunek. Inte-
ressem jest Wschodniej kompanii, nie od-
stępować zprzymierzeńców. Tipu Saib
oświadczyć miał komendantom naszym,
iż przymierze z Lordem Cornwallis podpi-
sane zachowa nie naruszenie; chociaż da-
wniej przeciwnie głosząno.

Na trzech okrętach wojennych z floty Admirała Raynier bunt powstał między marynkami, ukaranie 14. główniejszych winowayców spokojność przywróciło. 6. Statków saletra, pieprzem, bawelną, cukrem indychem, ładownych, z Madras przybyło temi dniami; 33. czeka jeszcze kompania, wszystkie podobno zawinęły szczęśliwie do Madery, dla naprawienia dwóch uszkodzonych w długiej żegludze. Nigdy handel Wschodnio Indyjski bardziey nie kwitował.

Admirał Colpois na okręcie Northumberland od 74. armat wychodzi pod żagle Jemu Król Jmć oddał komendę floty swojej na Oceanie Indyjskim, na miejscu Admirała Raynier przywołanego do Europy. Oprócz innych posilków do Madras i Bombay przeznaczonych, Admiralicya uzbroić kazała 3. okręta Wschodniej kompanii, każdy od 54. armat; na tych 2. tyśiące żołnierza popłynię.

Generał Baraguey d' Hilliers d. 31. Lipca z Adiutantami swoimi wyjechał z Portsmouth do Dover, zkąd ma pozwolenie powracać do Ojczyzny. Nie śmiał być w naszej stolicy. W Lewes koni dostać nie mogąc dla następującej gonitwy szedł pieszo z towarzyszami; potkał idącego Angielski Kawaler, i ofiarował swój ekwipaż w którym dokończył drogę przedsięwziętą.

Wszystkie pisma Londyńskie opisują obszernie, urodę, postać, i ubiór pomienionego Generała. Lat ma 33. wzrostu 6. stop, 2. cale; stanowiący w Bridhton grzecznie przyjmował obywateli ciekawych, oświadczał, że z Malty nie wiozł do Paryża, ani sztandarów, ani dział złotych, ani też innych dostatków, lecz tylko depesze, które postrzegłszy niebezpieczeństwo, do morza wrzucić rozkazał.

Łagodne środki, których użył Wice Król Margrabia Cornwallis na przywrócenie spokojności Królestwu Irlandzkiemu, miały skutek prędko i szczęśliwy. Kanclerz Lord Clare, i całe Ministerium Dublińskie głośno ten postępek zganiło, lecz Cornwallis oświadczył, że w urzędowaniu swoim nie potrzebuje innych instrukcyi, znając wyraźną wolę i chęć Króla Jmci. Teraz powszechnie wszyscy nazywają Wice Króla zbawicielem Irlandyi.

124. buntu dowódców zchwytyanych w boju, lub dobrowolnie poddających się na łaskę Królewską zgromadziwszy do Dublina, ze wszystkiemi zawarł umowę. Życiem ich darowano, pod jednym warunkiem ażeby wyjawili wiadome sobie okoliczności przytłumionego spisku, podali imiona dotąd utajonych współników, doniesli o związkach z Mocarstwami zagranicznymi, z kraju naostatek ustąpili, do zakończenia wojny terazniejszej.

Bracia O Connor pierwsi ugodę podpisali, towarzyszący do tego nakłonili. Po wyjawieniu tajemnych składów oręża, Wice Król miał się dowiedzieć o skarbie rokoszanców, który iak głoszą wynosi 100. tysięcy FS. w gotowiznie. Teraz gdzie nie gdzie szuka się kupy buntownicze. Liczba ludu szczupła i niekarność oddala ją bojaźń powstania nowego. Niektóre gromady w Hrabstwie Wicklow rozpędził Generał Lake, kray cały z wojskiem przebiegając.

Maiątek Lorda Fitzgerald, i kilku bogatszych dowódców zkonfiskowany, Corn-

wallis obrócić rozkazał na nadgrócenie szkód poniesionych, niewinnym i wiernym obywatelom. Tenże znaczną nadgodę przyrzekł, iesliby zchwytano i wydano rządowi burzycielów, którzy gmin śmieją namawiać do buntu nowego; takich osob znajdować się ma 23. w Hrabstwie Down, w Antrim 21. w Derry 4. Wyłączwszy Wicklow Tipperary, Kilkenny, inne są spokojne.

Olivier Bond, który z dowódców pierwszy pardon otrzymał, jest człowiek wielkich talentów i charakteru powszechnie szacowanego. W pismach Londyńskich i Irlandzkich czytamy plan przyszłego zjednoczenia Irlandyi z W. Břitannią, iako środek naydzielniejszy do utrzymania jednności między narodami poddanemi berłu Króla Jmci. Rzecz ma być roztrząsana na bliskiej sessyi Parlamentu. Nasz odroczo do miesiąca Pazdziernika.

Niedawno w naszej stolicy zdarzył się przypadek osobliwszy. Lord jeden potkawszy iadącą Królowę prosił o zatrzymanie karety. Dariusz rzekł, Wasza Królewska Mość śmiałości moiej; mam nadzieję że raczysz nakłonić Króla Jmci, ażeby Karola Foxa nigdy do usług swoich nie przyjmował. Do innych okoliczności wiadomego zchwywania Generała Baraguey d' Hilliers, i tę ieszcze przydać należy że szpadę swoją wrucił do morza z rozpaczy.

Sławny Hrabis de Puisaye, który współziomkom w Quiberon przywoził, niedawno wyjechał do Canady z 36. emigrantami, chcąc za pozwoleniem Angielskiego rządu osadę nową założyć. Odnowiła się dziś pogłoska, że Admirał Nelson dognawszy Tulońską flotę, Generała Buonaparte do poddania się przymusił, 9. okrętów liniowych zabrakł, i zupełne odniosł zwycięztwo nad nieprzyjacielem. Czekamy urzędowego doniesienia.

Zwyczaj i gust Angielski rozkrzewiają się w odległych krajach. Woyska nasze zaprowadziły kluby i konne gonitwy na przygórek Dobrey nadziei Batawami, były darty. Kriminaliści do Botany Bay deportowani teatr założyli, którego postawienie 100. gwineów kosztowało. Spektatorowie płacą pieniędzmi, albo też produktami. Dla wdowy utonionego żołnierza grano sztukę, która iej 12. gwineów zysku przyniosła; summa w Nowey Hollandyi dość znaczna.

Medale z rozkazu Króla Jmci rozdane maytkom floty Admirała Duncan za odniesione zwycięztwo nad Batawami, były przyczyną rozruchów na okrętach Lorda S. Vincent; lud iego pragnie podobney nadgodry za męstwo okazane w bitwie z Hřzpanami. Admiralicya chce obrócić wszczętą między flotami emulacyą na pożytek i chwałę narodu, kazać iednym spadzic

wać się zaszczytu, którego drudzy są uczestnikami.

Podczas potyczki stoczonej w Irlandyi, zeliwytali rokoszanie rzetelnego dobo-sza. Temu gdy kazano marsz bić Irlandzki, to być nie może, zawołał wskoczyw-szy na bęben; rzecz Królewska buntowni-kom służyć nie powinna, Jeszcze nie do-kończył, już był rozsiekany. Wiele po-dobnych temu przypadków zdarzyło się na wojnie domowej. Regimenta milicyi An-gielskiej, Carmarthen, Berkshire, i Buc-kingham powracają do Ojczyzny.

z Paryża 6. Sierpnia z Gazety Frankfort-skiej.

Grecki statek zawinowski d. 23. Li-pca do portu Genueskiego donosił, iż na d. 2. tego miesiąca potkał flotę Tulońską blisko Cerigo. Ta wyspa leży w kanale między Candia i Moreą. Do tychczas Di-rektoryat żadnych raportow nie ogłosił względem obrótow Generała Buonaparte; nie wiadomo nawet, czyli jakie odebrał u-rzędowe; pogłoski biegną rozmaite; lecz tym wierzyć trudno.

Jedne mówią o bitwie zaszytej mię-dzy Malta i przylądkiem Passaro; drugie o przybyciu floty do Corfu; pewniejsze wieomości przyniosła rządowi fregata z Gwadalupy do Rochefort przybyła. Stan osad Zachodnio Indyjskich ma być po-mysłny, wszystkie są przygotowane nie tylko do odparcia napadów, ale też do na-padnięcia dzierżaw nieprzyjacielskich. Nie jednak o tym nie rozgłosił Direktoryat.

Mamy nadzieję, że iak tylko Amery-kanie odbiorą wiadomość o surowych prze-pisach wydanych korsarzom naszym; tym bardziej gdy obaczą ściśle onych dopeł-nienie, nakłonić się zechcą do ugody po-żądanej. Tym czasem P. Gerry przed wy-jazdem swoim z Paryża miał oświadczyć, że negocjacye nie gdzie indziej być mó-gą rozpoczęte, iak w mieście neutralnym.

Kommissarze nasi z Rzymu przesłali Direktorom raport następujący.

Appius Claudius, Cesar, Traian, Theodorik, pracowali koleją nad osusze-niem błot Pontińskich; toż samo czynili z Papieżow niektórzy. Ze wszystkich był nayszczęśliwszy Pius 6. Ten w przeciągu długiego pnnowania wielkich nie oszczę-dzając nakładow; przecie dokazał, iż zie-mia urodzajna; przedtym Wolskow oyczy-na, przez tyle wieków żalana, użyteczna być zaczęła.

Przy końcu rządow swoich pomie-niony wyżej Ociec S. dla niedostatku w skarbie pieniędzy, musiał zaniechać przed-sięwzięte dzieło; na utrzymanie nawet wy-kopanych kanałow kosztu nikt niełożył. Dzisiejszy rząd Rzymski przyciśniony

tymże niedostatkiem i kontribucjami lękać się należało, gdyby nie porzucił niedo-kończoney roboty, której iednoletnie za-przestanie, lat poprzedzających pracę zni-szczyć może na wieki.

Część trzecia błot pomienionych wła-snością jest RPtey Francuzkiej; chociaż dziś znaczną korzyść przynosi, nikt ku-pować nie śmiał widząc grożące niebespie-czeństwo. Kommissarz Reboul namówił Francuzow osiadłych w Rzymie, ażeby ziemię Pontińską nabywszy wiecznością, nad osuszeniem iey pracowali, pewni zy-sku wielkiego, ponieważ ona w potomne czasy stać się może spichlerzem miasta sto-łecznego.

Uformowała się kompania. Rzymscy Konsulowie w nadgodę części do RPtey Francuzkiej należące dali inne dzierża-wy; całych zaś błot Pontińskich własność przyznali kompanistom, przemysłnym i bo-gatym. Te dwie okoliczności spodziewać się kazaly, że dzieło tylekroć wielkim nakładem rozpoczęte i wstrzymane, za dni jeszcze naszych ukończone widzieć bę-dziemy.

W Brestenskim porcie idą roboty z największym pośpiechem. Mamy gotowych okrętow liniowych 16; do tych przyłączy się w krótce 14 z trzypiętrowe, inne od 74 armat. Liczba fregat jest bardzo zna-czna. Obieciują nam bliską wyprawę; tru-dno będzie uskutecznić w obecności nie-przyjaciół, 22 okręta Angielskie krążą nie-ustannie pod wyspą Ouessant.

Kommissya do tego wyznaczona do-niosła Radzie 500, iż na rok RPtey 7 woy-sko lądowe potrzebować będzie 262 milli-ony liwrow; Minister morski 125. Z tey okoliczności wypadło opisanie przyczyn upadku morskiej narodzi naszego potęgi; która iak wiadomo, staraniem Ludwika 16 wskrzeszona, po zakończeniu Amerykań-skiej wojny znajdowała się na stopniu bardzo wysokim.

Zdrada, rzekł z Kommissarzow jeden, niedoświadczenie, nieumiejętność, zniszczy-ły flotę RPtey. W pierwiastkach dzisiejsz-ey rewolucyi doskonalsi Officyerowie za-granicę ustąpili. Jeszcześmy się starali przywrócić porządek; gdy Toulon z całą flotą i arsenałem wydany został Angli-kom; tu razem straciła Francya więcej 30 liniowych okrętow, 40 fregat, korwet i szebekow. Niektóre później odzyskałismy przypadkiem w pół spalane.

Tegoż czasu w innych portach jako bini walecznych Officyerow posyłali pod gilotynę, bez pozoru nawet sprawiedli-wości. Jednak mieliśmy flotę wielką. Wil-laret Joyeuse; dziś do Cayenne deporto-wany; d. 2 Czerwca r. 1794 7 okrętow poddał Lordowi Howe a zamiast kary przy-kładney; pochwałę od Barrera otrzymał w

Konwencyi; tenże los miał potkać flotę od 120 żaglow powracającą z Ameryki, szczęściem do Brestu zawinęła.

Nigdy jednak flotta Francuzka, nawet w bitwach, nie poniosła większej klęski, jak pod czas niepotrzebnego na brzegach krążenia r. 1795 w miesiącu listopadzie. Z 36 okrętów, 7 zatonoło, inne powróciły wprawdzie do portów, lecz do służby niezdatne. Te są przyczyny upadku naszego. Dziś powstać mamy. Po zawartym w Campo Formio traktacie, rząd zwrócił uwagę na Ocean, gdzie z najsilniejszym nieprzyjacielem walczyć potrzeba.

Armia Mogancką zwaną, podobno znowu na dwie części podzielona będzie; Joubert kommanderować ma od Worms do Huningue; Brune od Worms do granic Batawskich. Ostatni jak głoszą, do Włoch nie powróci; Generałem en chef armii tam zgromadzonej ma być General Inżynierów Belair, który r. 1792 zatrudniał się przygotowaniem Paryża do obrony, gdy nieprzyjacielskie wojska przez Longwy i Verdun do kraju wtargnęły.

W Londynie grają teraz dość często, i z wielkim oklaskiem, sztukę: Ucieczka Sidneia Smith. Jest w niej nie mało wierszy dla Francuzów uszczypliwych. Przyznać trzeba, żeśmy na to zasłużyli. Któżby potrafił więźnia wyprowadzić z więzienia Londyńskiego? Tam obywatele kochają Ojczyznę, i trudno znaleźć coby się dał przekupić. Lecz w Paryżu o jak wiele jest takich, co dziś gotowi kraj zaprzędać!

W Rzymie ceduły nie większy dziś mają kredyt, niżeli nasze dawniej w Paryżu assygnaty, mandaty, i inne pod innym nazwiskiem papiery narodowe. Donoszą Kommissarze, iż za 37 fig płacić trzeba 42 szkudy. Czyliżemy w r. 1795 za funt masła ieden nie płacili 200 liwrow, za funt chleba 120, co jeszcze z trudnością przychodziło, bo nie zawsze miasto w żywność opatrzone.

Do Corogne z S. Domingo zawinął statek; na nim przybyli: Kommissarz Raimond, i General Rigaud; ten w Radzie 500 zasiadać będzie. D. 10 t. m. na marsowym polu mają się odprawować igrzyska starożytnym podobne; będą gonitwy piesze, konne, i wozami, do naznaczonej mety, zwycięzcy w nadgodę dostaną porcellanę z fabryki Seve, konia, wóz, &c.

z Havre donoszą 31 Lipca; że diwizya Angielska, która pomieciony port dawnio trzyma zamknięty, znacznie powiększoną została. Fregaty czasem zbliżają się do brzegów; gęsty ogień z batteryi przymusza nieprzyjaciół do odwrotu. Podobno Admiral Strachan przygotowanie czyni do nowego bombardowania, z naszej strony Muskin'ak wszystko rozrządził, ażeby miasto, port, i flottilla były ocalone.

D. 31 Lipca Reprezentant Cabanis

Radzie 500, Lenoir Radzie starszych ofiarowali portret sławnego Mirabeau. W długich mowach na pochwałę tego męża wspominając talenta i zasługi krótko namienili o potrzebie wrócenia ciała do Pantheonu, o błagalnych ofiarach za niewdzięczność współziomków, &c. Te mowy na rozkaz Prawodawczego zgromadzenia drukowano; ofiarowane portrety przyjęto z radością.

z Bononii 28 Lipca z Gazety Krakowskiej.

Nie odmiennie postanowiono, że na bliskie następującym jarmarku w Sinigaglia, na który z całych Włoch kupcy zgromadzać się zwykli, żadne towary Angielskie pod karą konfiskaty znajdować się nie mogą. Ten zakaz nie wiadomo, Anglikom czyli też kupcom Włoskim większą szkodę przyniesie.

z Wenecyi 4 Sierpnia z Gazety Krakowskiej.

Xiąże Braschi do miasta naszego od dni kilku przybyły, gotuje się w dalszą podróż do Niemiec. Wielki Mistrz Maltański tu z Triestu jest wkrótce spodziewany. We Włoszech wojska Francuzkie są w nieustannych obrótach, zamiaru dójść nie można. O flotach na morzu śródziemnym krążących nic pewnego nie mamy; to niezawodna, że pogłoski o bitwie, zwycięstwie, tey lub drugiey strony, nie potwierdziły się raportem urzędowym.

z Rzymu 10 Lipca z Gazety Berlińskiej.

D. 7. spalono publicznie księgę złotą, rozmaite zabytki rządu lennego, Akta S. Inkwizycyi, w obecności nie zliczonego ludu; naostatek herb Xiążąt Braschi. Dniem pierwey zdjęto sławny posąg S. Ignacego, który który miał ręce srebrne, ciało z kompozycyi acquanaxe zwane. Z tegoż Kościoła zabrano wiele sprzętów kosztownych. Ex-Jezuitów w swoim klasztorze dawnio mieszkających, do innego przeniesiono.

General w Rzymie kommanderujący uczynił niektóre odmiany w edyktie Konsulów względem przymuszonej pożyczki. Obywatele nie mający nad 2 tysiące szkudów kapitału, nic nie dadzą; innym podatek uciążliwy zmniejszono. Pozostały w Ciwitavechia wojenny okręt Wenecki, rząd uzbroić kazał, i do Coriou odesłać. Rzymski Senat i Tribunał zaczęły wakacje, General Francuzki został jedynym Prawodawcą.

z Genui 31 Lipca z Gazety Berlińskiej.

Dnia zawczorayszego wysłano z tąd do Mediolanu 450 Piemontskich patriotów pod strażą Francuzkiego żołnierza. Wszyscy być mają rozdzieleni na pół hrigady Cisalpińskie, i Rzymskie legiony.

D O D A T E K

D O

KURYERA LITEWSKIEGO

Z WILNA 29. SIERPNIĄ ROKU 1798. WĘ SRZODĘ

z Mediolanu 31 Lipca z Gazety Frankfortskiej.

W mieście naszym panuje widzialna niespokojność i trwoga; strona malkontentów pragnie i usiłuje wszystko zamieszać. Powiększył się nieporządek po oddaleniu się Generała en chef Brune. W dzień odjazdu jego, listy z Paryża na pocztę zatrzymano; wielorakie złąd domysły, to pewna iż między wojskiem Cisalpińskim i Francuzkim powstała kłótnie i sprzeczki. Pracują Wodzowie nad przywróceniem ładu.

Ex Direktor Contarini udał się do Pesaro dla ustanowienia granic między naszą i Rzymską RPa. Łatwo zgadnąć, że Posel Francuzki sąd najwyższy sobie przywłaszczył. Według listów odebranych z Neapolu, Król Jmć Dwoch Sicilii gotowości wojennej w Państwie swoim czynić nie przestał. Wyglądają w stolicy przybycia Generała Hotze Szwajcara z Austryackiej służby, który en chef kommanderować będzie.

20. tysięcy regularnego żołnierza, 40 tysięcy milicyi, stanąć mają w rozmaitych miastach nadmorskich; z tych każde uzbroić powinno pewną liczbę statków, na wsparcie floty Królewskiej w obronie brzegów. Kommandantom roskazano, dostarczać żywność flotom postronnym bez żadnej różnicy za gotowe pieniądze. — W krótko ma wynisć deklaracya w której oświadcza Król Jmć nieodmienną chęć zachowania neutralności.

Generał Goutier obiół u nas tymczasową kommandę po oddaleniu się Generała Brune. Margrabia S. Marsan powrócił raz jeszcze z Turinu. Już odprawił kilka konferencyi z Posłem Direktoryatu Genujskiego Ruggiero; pracują obydwaj, iak wiadomo, dla zakończenia sposobem przyjacielskim krwawych sporów, między Dworem Turyńskim i Rządem Liguryjskim.

Jeśli wiarę dać mamy listom z Genui d. 27 Lipca pisany, Tulońska flotta widziano blisko wyspy Cerigo. Paryski Direktoryat zalecił rządowi Liguryjskiemu, ażeby zamknął porty swoje flotom Angiel-

skim, które do nich już dawno nie wchodziły. Mianowicie zaś kazano batterjami utwierdzić odnogę Spezzia wszystkie nadbrzeża, kędy przystęp jest łatwiejszy. Wątpić nie trzeba, że roszak będzie wykonany.

Minister Francuzki podał notę Dworowi Neapolitańskiemu, prosząc o ściśle zachowanie traktatu między Królem Jmcią Dwoch Sicilii i RPa Francuzką zawartego; ten zabrania do wszystkich razem portów całego Królestwa przyjmować więcej nad 4 okręta Angielskie. Xiążę Brascchi wyjechał z Florencyi do Niemiec na Wenecyę. Ta okoliczność zasmuciła nieskończenie Oyca S.

Mieysce Generała S. Cyr zastąpił w Rzymie Generał Delmas Kommandant twierdzy i diwizyi Mantuańskiej. W Mantui teraz kommanderuje Victor Obywatelom Cisalpińskim, którzy się oddalili z Ojczyzny bez przyczyn sprawiedliwych, nakazano za 3 miesiące powracać, pod karą pieniężną.

z Neapolu 18 Lipca z Gazety Berlińskiej.

Stosując się do umowy z rządem Francuzkim zawartej, Król Jmć roskazać raczył, ażeby więźniów na wolność puszczono. Minister Vanni urząd stracił, zachowując pensyą 3600 Neapolitańskich dukatów. Sędziów Tribunału Junty wszystkich odmieniono. 14 Lipca Xiążęciu Medici o spisek obwinionemu doniesiono, iż się skończyło 3letnie jego więzienie.

Pomieniony Xiążę mając daną wolność powracania do swojej familii nie chce z niej korzystać; domaga się teraz ażeby mu wolno było pozywać oskarżycielów. D. 16 27 osob wypuszczono; d. 17 27; reszta później; ten przypadek sprawił ruch nie mały; więźniowie i familie ich iakwną z tad radość oświadczyły. Rząd pracuje nad utrzymaniem bezpieczeństwa i spokojności powszechniej.

z Liworny 27 Lipca z Gazety Frankfortskiej.

Jeszcze weszły na morze, szędzien-

ne 3 okręta Angielskie z 2 fregatami, złączyć się mające z Admiralem Nelson; siły jego dziś bardzo wielkie być muszą. Jest pogłoska, że doгнаwszy Tulońską flotę między Candia i Alexandretta, część oney opanował. Admiralski okręt L^o Orient do brzegów napędzony, albo się poddał nieprzyjacielowi, albo tonąć musiał.

Szwedzka fregata z Tripolu po 20. dniowej żegludze przybyła, donosi, że między Królem Jmcią Szwedzkim i Regencyą Tripolitańską pokój przywrócony został. Chociaż na morzu szrodziemnym po wzięciu Malty, rozboynicy Afrykańscy krążą dziś bez żadnej przeszkody, handel nasz kwitnąć nieprzestaje; od 8. dni do tutejszego portu wbiegły 42. statki Kupieckie rozmaitych narodów.

z Turinu 25. Lipca z Gazety Berlińskiej

W edyktie wydanym niedawno Król Jmś zachęca raz jeszcze poddanych, ażeby z wojskiem Francuzkim zachowali się po przyjaźnielsku, nie słuchając złośliwej tych namowy, którzy do zapalenia domowych rozruchów zmierzają, upatrując w tym zysk własny. Król Jmś odebrał komendę w Alexandryi Kawalerowi de Solar przez Generała Brune oskarżonemu. Minister policyi Turińskiej Hrabia Castelengo dimisyą otrzymał. Spodziewać się trzeba dalszych odmian.

z Stuttgardu 4. Sierpnia z Gazety Berlińskiej.

Regiment infanteryi Austriackiej de Vins, i dragonia Arcy Xcia Karola, niedawno przeszły przez Ilmenstadt do Bregenz zmierzając. Powiadają że 30. tysięcy żołnierza kordon rozciągnie na granicy Szwajcarskiej między jeziorem Constancyjskim Renem, i Tyrolem. Oboz będzie wytknięty pod Pludenz. Przez Laibach prowadzą nieustannie do Włoch amunicyę i artylleryą.

z Rastadu 7. Sierpnia z Gazety Berlińskiej.

Na dzisiejszym posiedzeniu Deputacya Niemiecka ułożyła odpowiedź na ostatnią notę Posłów Francuzkich, w następującej osnowie.

1. Chociaż pragnęła Deputacya ażeby artykuł o handlu i żegludze oddzielnie był traktowany; pozwala iednak na roztrząsanie onego wcześniejsze, jeśli zachodzące trudności być mogą ułatwione. Na zniesienie cel zgadza się za lat dwie naddalej, byleby Rplta Batawska nie tamowała wolnej, żeglugi na Renie.

2. Thalweg będzie granicą na Renie, kto dziś trzyma jakie wyspy, przy tych zostać ma na zawsze. Odmiana Koryta rzeki, żadnego uszczerbku dzierżawcom przynosić nie powinna. 3. Ehrenbreitstein będzie zburzony, jeżeli zburzą Francuzi i Niemcom oddadzą Kehl, Cessel, twierdzę Mars, i wyspę S. Piotra. Opasanie Ehrenbreitsteinu nie mieszkać us. ac powinno.

4. Na ustanowienie mostów handlowych na Renie pozwolić nie podobno. 5. Długi wszystkie do tego należeć będą kto obejmuje dobra na których były hipotekowane. 6. Względem powiatu Frickthal, ten ponieważ orężem Francuzkim nie był zajęty, Deputacya nowych pretensyi przyjąć nie chce i nie może. Prosi naostatek Deputacya o wyraźną odpowiedź na te warunki, które podobało się posłom Francuzkim przemilczeć.

z Strazburga 30. Lipca z Gazety Berlińskiej.

Roberieot nie długo bawił w mieście naszym. Powrócił spiesźnie do Rastadu odebrawszy ztamtąd kuryera. Armia Angielska już podobno jest rozwiązana w znacznej części; wiele regimentów od Oceanu przeszło do Renu, 15. tysięcy ma wkrótce stanąć obozem pod Andernach.

U W I A D O M I E N I E

Konsystorz Ewangelicki, wyznania Augsburskiego w Mieście Wilnie na skutek Praw, Konstytucyami Ru 1765. i Roku 1775. nadanych, oraz Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI, Rządu Gubernskiego Litewskiego w Roku terazniejszym 1795. Augusta 3. V.S. prawa Konsystorza, nienaruszenie zachowującego; podaje do wiadomości, iż w tymże terazniejszym Roku bez potomnie, i bez Testamentowej Dispozycyi, zesła z tego świata, Wdowa Konstancya Frezerowna, niegdy Aptekarza Słonimskiego Zona, przy Kościele Wileńskim Ewangelickim, której Majątek, został całkowicie opisany, a Ruchomość korupcyi uległa, przez publiczną Licytacyą, według rozrządzenia rzeczzonego Ukazu, będzie wyprzedana, z dołożeniem się Magistratu Wileńskiego. Jesliby się gdzie nabywali Sukcesorowie, pomienionej Wdowy, ogłasza i wzywa Konsystorz aby wprze ciągu trzech Miesięcy, z okazaniem Praw swoich, do Miasta Wilna przybywali, za oniedezwaniem się w przeciagu czasu wyznaczonego, Konsystorz rzeczoney dWowy Majątek, według Praw zarządzi. Dnia 1° Aug. 1798. Roku.

Filip Jan de Hahn Sę: Sędu Gł: Litt: Prezydent Kons: N. H. Kon:
X. Jan Jakub Nicolai. Notarius juratus Cons: